

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Godina XXI. - br. 9, listopad 2019.

Zvodnik

Čekanje je sinonim za strpljivost

Španjolska riječ „esperar“ znači čekati jer, definitivno, čekanje je i nada. Stoga, znati kako čekati zahtijeva veliku snagu uma, što podrazumijeva dobru dozu strpljivosti, sposobnost moći se zaustaviti kako bismo prihvatili svijet koji nas okružuje na najpravedniji način. Ljudi se opet mogu naći u strpljivosti, mogu slušati i biti uslišani, mogu otkriti svoje strahove bez opterećenja, s nadom, a da ne budu prevareni, jer čekanje je najbolji način vraćanja molitvi. Ali, to definitivno nije inercija. To je poput seljaka koji sije i stalno i marljivo brine o svom vrtu. Stalno radi, ali upravo u svom radu on strpljivo čeka i nada se, ali prije svega, moli. Upravo u njegovoj sposobnosti da poštuje vremenski okvir majke prirode skriva se dobar okus darova koji nam život nudi. Iako njegovo tijelo reagira na svakodnevni umor, njegovo je srce u miru i može učinkovito prepoznati znakove Božanske Providnosti.

Danas, međutim, mi djeca post-modernog društva trčimo uokolo puni nemira, uvijek trčimo posvuda tako da nikad nema dovoljno vremena da se zaustavimo. Trčanje oko ne dovodi nas u situaciju da razmišljamo, lako gubimo kontrolu nad sobom i tako postajemo ranjiviji;

također se razbolimo i to brzo. U ratu smo sa sobom i s drugima. Više ne primjećujemo svoga bližnjega i mislimo da nam naš bližnji i ne treba.

Gubitak strpljenja postao je društveni bič jer ne samo što nas udaljava od Boga, već nam oduzima i ljudski smisao.

Stoga, u ovom vremenu kada prijelaz između godišnjih doba predstavlja iščekivanje novih vremena, Isus nas poziva da ponovno otkrijemo spokoj duha, da uđemo u duboku tišinu. Poziva nas da sjednemo kraj Njega kako bismo mogli razumjeti koliko su riječ i Riječ od osnovnog značaja za razumijevanje drugih. Krist nas potiče da utišavamo (umirujemo) svoju unutarnju strepnju kako bismo ponovno otkrili potreban mir koji nas može dovesti do molitve, do spasenja. Predlaže razlučivanje kao jedini način da se poboljšamo kao ljudska bića i kršćani. Uči nas disati mirno, bez imalo straha. Uči nas da se Ljubav rađa u jednostavnim, poniznim srcima, onima koji su naučili čekati, biti strpljivi. Uči nas da molitva i dijalog s Ocem daju pravu dimenziju tko smo: ljubljene kćeri Božje. Svojim križem Isus Krist je pokazao da nada nikad ne umire za one koji znaju „esperar“.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Uvodnik

◇ Čekanje je sinonim za strpljivost

Prostor Vrhovne uprave

◇ Novicijat Družbe – formativna zajednica

Iz Svijeta ASC

◇ „Ona nam je prethodila“

◇ Čast ondje gdje je zaslužena

◇ Rujanska ravnodnevnica

◇ Dayton Strong

◇ Jedinstveno iskustvo u Ashramu

Kazalo

1	◇ Iskustvo u Duhovnom centru Don Bosco	7
	◇ 20 godina prisutnosti ASC u Bjelorusiji	8
2	Prostor za JPIC/VIVAT	
	◇ „Amazonija: Novi putevi za Crkvu i za integralnu ekologiju“	9
3	◇ Osim recikliranja ... Kako zaštititi okoliš	10
4	U Družbi	
5	◇ Rođendani: slavimo život	11
6	◇ Preselile su se u kuću Očevu	11

Novicijat Družbe – formativna zajednica

vjerovati da možemo biti znak ovome svijetu, formiranjem novih generacija ASC kako bi one bile odvažne Klanjateljice - apostoli.

Ponovno zahvaljujemo svakoj od vas na aktivnom sudjelovanju u kojem se osjećamo podržane i praćene. Preporučujemo početak zajednice Novicijata Družbe u vaše molitve.

s. Matija Pavić, ASC

S puno radosti i zahvalnosti sudjelovale smo u selidbi naših sestara u novicijatsku zajednicu prvih dana rujna: s. Mariamma Kunnackal, s. Emanuela Škarica, s. Joan Stoverink, s. Marisa Nardoni i s. Martha Josefu Kwimba.

Premjestile su se iz generalne kuće u kuću Novicijata Družbe, ul. Giuseppe Gatti 13, Sant'Agnese – Roma (Rim), kako bi započele sve pripreme za dolazak prvih postulantica, za prvo interkulturalno iskustvo formacije u Družbi. Bilo je doista divno vidjeti s kakvim su entuzijazmom i brigom spremne na novo iskustvo. Svaka od njih stvara odnose pažljivog smanjivanja kulturoloških razlika i ASC kulture.

S velikim zanimanjem i sudjelovanjem, sve članice internacionalne zajednice dijelile su ovaj trenutak početka značajnog puta interkulturalne formacije za cijelu Družbu. Svaka je intenzivno doživjela ostvarenje želje svih nas izražene u Odredbama Vrhovnog sabora 2017.: jedan novicijat za Družbu.

Na poseban način, mi kao Vrhovna uprava, doživljavamo ove trenutke u stavu zahvalnosti Gospodinu i u nadi da ovaj proces može uključiti cijelu Družbu.

U Odredbama smo izrazile želju da idemo naprijed kao jedno tijelo i to nam pomaže

“Ona nam je prethodila”

Pripremajući proslavu 50. obljetnice prisutnosti sestara Klanjateljica Krvi Kristove u Tanzaniji, planirale smo posjetiti različita mjesta i grupe ljudi, posebno one pod zaštitom svete Marije De Mattias. Cilj nam je dijeliti karizmu i duhovnost naše Družbe, pomoći im da upoznaju svetu Mariju De Mattias i na poseban način „upoznati Isusa i ljubiti ga“, prema njenom snu.

Već smo posjetile i evangelizirale 11 skupina i malih kršćanskih zajednica, tri filijale, jednu župu i 5 zborova s imenom svete Marije De Mattias. Osim ovih, evangelizirale smo i druga mjesta u kojima se nalazimo.

Za to vrijeme smo otkrile da su ljudi u nekim područjima odabrali svetu Mariju De Mattias za svoju zaštitnicu, ali je nisu još dovoljno upoznali. Jedno od tih mjesta je filijala koja pripada Župi Kintinku kojom sada upravljaju biskupijski svećenici. Nakon što su nas obavijestile sestre Milosrdnice koje poznaju ovu filijalu, planirale smo posjetiti selo nazvano Kitalalo u kojem se nalazi ta filijala.

Bila je nedjelja, 18. kolovoza 2019., kada su s. Theresia Rogatus, s. Martina Marco i s. Margareth Silvery otišle tamo rano ujutro i molile s vjernicima. Nakon molitve zamolili su nas da razgovaramo s njima. Bili su vrlo sretni kad su upoznali svetu Mariju De Mattias, našu karizmu i duhovnost. Dali su nam

povijest svoga mjesta e čija je zaštitnica sv. Marija De Mattias. Rekli su da su je upoznali preko Misionara Predragocjene Krvi, jer su u to vrijeme oni upravljali župom kojoj pripadaju, a njihov župnik je bio p. Chrisogon, CPPS. On je Mariju De Mattias upoznao tijekom kanonizacije 2003. godine i savjetovao je ovom narodu da je odaberu za svoju zaštitnicu. Od tog vremena štiju ovu sveticu kao svoju zaštitnicu i zagovornicu.

Bilo je to iznenađenje, jer je to udaljeno područje, bez socijalnih službi, općenito siromašno mjesto, ali sv. Marija De Mattias već je bila s tim ljudima. Ova hrabra žena izazov nam je da i mi iz dana u dan pronalazimo načine kako doći do ljudi koji nemaju nikoga da im pomogne spoznati i ljubiti našeg dragog Isusa.

s. Margareth S. Ngoi, ASC

**Kontinentalno područje: Amerike
Regija: Manaus**

Čast ondje gdje je zaslužena

Ove godine, dvjema Klanjateljicama Regije Brazil dodijeljene su počasne medalje za njihovu službu u području obrazovanja.

23. svibnja 2019., Amazonska akademija književnosti htjela je odati počast grupi ljudi izabраниh iz kulturnih i političkih krugova grada Manausa povodom obilježavanja 100. godišnjice osnutka. Tijekom lijepe ceremonije, dodijelili su im stogodišnju medalju. S. Marilia Menezes bila je jedna od tih časnih osoba. Kako nije mogla putovati na ceremoniju jer živi u Belému, zamolila je sestru Klaru da primi medalju umjesto nje. Ceremonija je bila uistinu nezaboravna.

30. kolovoza, tijekom službenog sastanka, Gradsko vijeće Manausa, putem zahtjeva gradskog vijećnika, ovlastilo je drugu osobu da preuzme zlatnu medalju u ime naše sestre Marije Da Paz Azevedo koju je dao pokrovitelj Gracitylzo Lago Silva. Svečanost je održana na plenarnoj sjednici u Gradskoj vijećnici Manausa.

S. Maria da Paz u svojoj je zahvalnosti citirala velikog odgojitelja Paula Freirea: „Nisu to šutnjom ljudi napravili, već riječima, radom i aktivnim promišljanjem“. To je ono što je sv. Ivan Bosco rekao: „Obrazovanje je pitanje srca“.

Srdačne želje ovim sestrama i svim ASC koje su veći dio svog života posvetile služenju drugima, posebno na području obrazovanja, slijedeći korake svete Marije De Mattias.

s. Clara de Albuquerque Silva, ASC

Rujanska ravnodnevnica

Napomena urednice: Pokojna sestra Janis Yaekel, zaljubljenica u prirodu i ptice, voljela je gledati kolibriće na prozoru svoje sobe u Clementine Hallu, u Centru Ruma. Nakon što je umrla protekle godine, osoblje je kreiralo sobu za gledanje kolibrića iz napuštenih spavaćih soba. Ležaljke i literatura o kolibrićima zamijenili su namještaj spavaćih soba. S. Georgia Kampwerth brine se da hranilice budu uvijek pune. Pomaže joj Paula Hall, članica osoblja.

Jedan pogled na rujanski kalendar otkriva rujansku ravnodnevnicu sa živopisnim tragovima odlaska ljeta i dobrodošlice jeseni. Kao u starom Missisippiju, samo nastavljamo dalje! Ne, pravo je vrijeme da se analizira naša energija u ovoj prekrasnoj sezoni stvaranja koja je započela 1. rujna i traje do 4. listopada, na blagdan svetog Franje Asiškog.

Sv. Franjo nas podsjeća da postoje dvije knjige koje nam pomažu da spoznamo Boga: Knjiga Pisma i Knjiga Prirode. Papa Franjo u svojoj enciklici *Laudato Si'* podsjeća nas da je sve stvoreno mjesto susreta s Bogom, uz napomenu da nas „Franjo Asiški vodi u srce onoga što treba biti čovjek. Komunicirao je sa svim stvorenjima, nazivajući ih bratom/sestrom, poštujući sve sa strahom i poštovanjem“.

Nedavna posjeta promatračkoj sobi za kolibriće u Rumi pokazala je da se u stvaranju i u Rumi još uvijek odvija mnogo života i aktivnosti. To je prvi put da sam se zaustavila i promatrala aktivnost „kolibrića“ i osjećala sam se kao da sam u katedrali. Bilo je to sveto, fenomenalno i privlačno. Oživjela je molitva pape Franje za našu Zemlju: „Bože, ti si prisutan u cijelom svemiru i u najmanjim svojim stvorenjima“.

Da, ova mala stvorenja zahtijevaju našu zaštitu i skrb. Hvala, s. Georgia Kampwerth i Paula Hall! Kakav dar ste nam dale da preuzmemo misiju brige za te Božje tragove u našoj sredini. Sjedila sam u čudu, čuđenju i zahvalnosti dok sam promatrala njihovu prisutnost, ljepotu i aktivnost i napustila „svetište“ promijenjena, više u jedinstvu sa sobom, s drugima i s Bogom. Nije sigurno je li

to odvojeno! Postoji međusobna povezanost.

Doista, ako netko uđe u sobu za promatranje kolibrića i odvoji vrijeme za promatranje, otići će s dubljim poštovanjem jednostavnih užitaka koje priroda nudi i obuhvatit će sveto u sadašnjem trenutku. Briga i njegovanje stvorenja daje život.

Negdje sam pročitala da jedino ptice kolibrići imaju mogućnost letenja pomičući krila u obliku simbola beskonačnosti ili brojke 8. Tako su oni simbol vječnosti, kontinuiteta i beskonačnosti. Udite u sobu, klima je uključena, hranilice su čiste i dobro opskrbljene, a kolibri će učiniti ostalo. Izaći ćete živahniji i raspoloženiji prema svima nego kad ste ušli u sobu. Kao što je Gerard M. Hopkins napisao: „Svijet je krcat veličinom Boga“. I dodajem: Možda smo svjesniji zamršenih mreža (života) koje nas sve povezuju.

s. Mary Shaw, ASC

Dayton Strong

Komisija za duhovnost Predragocjene Krvi, rujanske refleksije

Bilo je ljeto u Daytonu, Ohio. Sve je počelo 25. svibnja kada je Ku Klux Klan održao skup na Courthouse Square u središtu Daytona. Danima nakon što je okrug Montgomery izdao dozvolu grupi pridruženoj Klanu da se okupi na Courthouse Square u Daytonu, koalicija skupina u zajednici nastojala je suzbiti planirani događaj. Na kraju se pojavilo devet članova Klana i skoro 600 prosvjednika koji su rekli da u Daytonu nema mjesta za mržnju. Bila sam ponosna na naš grad.

Tada je na Dan sjećanja, nakon lijepog dana za piknik, vrijeme te noći postalo ružno. Petnaest tornada opustošilo je dijelove grada, posebno područja s nižim prihodima. Mnogi stanovi, kuće i tvrtke uništeni su. Rezultati razaranja zapravo se nisu znali do sljedećeg jutra. Mnoga su stabla bila srušena, kuće su bile bez krovova, a dijelovi zgrada bili su na ulicama i na travnjacima. Pogođena je crpna stanica vode, što je uzrokovalo nestanak vode i struje danima. Ljudi iz Daytona ponovno su dolazili i donirali vodu, hranu i novac. Volonteri su postavili šatore u blizini najgore pogođenih područja kako bi se osigurala voda i hrana za ostale volontere koji rade na čišćenju krhotina od tornada. Opet sam bila ponosna na naš grad.

4. kolovoza probudili smo se s razornim vijestima da je devet ljudi ubijeno (zabavnom centru) u Distriktu Oregon, manje od 24 sata nakon što su 22 osobe ubijene u još jednoj masovnoj pucnjava u El Pasu, Texas. Ubojica je ubijen od Daytonске policije, postavši deseta smrtno stradala žrtva. I opet se grad okupio na bdijenje te noći u

Distriktu Oregon na molitvu za žrtve i za grad. Ulice su bile prepune ljudi, okupljenih da tuguju i pokušaju shvatiti kako se to ovdje može dogoditi. Opet sam bila ponosna na naš grad. #Dayton Strong.

Kao Družba, nismo mogle šutjeti nakon tako strahovite tragedije. Naše novoizabrano Vijeće zajednice izdalo je priopćenje za javnost u kojem smo rekly da „jačamo našu odlučnost u suzbijanju i prevladavanju negativnih utjecaja u našoj kulturi koji rezultiraju ovim nasiljem i tražimo razumno zakonodavstvo koje djeluje na dobro svih ljudi, a ne za nekoliko moćnih. Vjerujemo da je svaka osoba dragocjena u Božjim očima, čak i oni koji vrše nasilna djela. Kao što su stanovnici Daytona, El Pasa i mnogi drugi demonstrirali, nastavimo pokazivati brigu i interes za naše susjede, posebno one koji se nalaze na periferiji. Tako postupajući, zajedno gradimo mirnije i ugodnije društvo u kojem pobjeđuje snaga ljubavi, a ne mržnje”.

Čini se da svaki dan donosi novu tragediju, besmisleno prolijevanje krvi nasiljem. Kao ljudi posvećeni Predragocjenoj Krvi Isusovoj, pozvani smo u ovom vremenu u našoj zemlji i u našem svijetu, biti svjedoci Božje pomirbe i otkupiteljske ljubavi, možda na način na koji nikad prije nismo. Za nas je to veliki izazov. Možemo li prihvatiti izazov!

s. Ann Clark, CPPS, Dayton

Jedinstveno iskustvo u Ashramu

Vidimo svjetlost dana na inovativan, pronicljiv, zanimljiv i nadahnjujući način. Potaknuti milosrđe i istražiti milost koja nije vremenska i relevantna, ali je u velikoj mjeri u skladu s učenjima pape Franje i doista je to bilo i naše iskustvo.

Mi novakinje, zajedno s magistrom sestrom Marykutty Kanattu, otišle smo do Anjali Ashram-Mysuru, koji se nalazi u blizini brda Chamundi. Imale smo zaista jedinstveno i bogato iskustvo. Deset dana smo imale na raspolaganju, ali ne možemo zamisliti kako su dani brzo prolazili. Trideset dvoje sudionika sudjelovalo je i pažljivo pratilo program **Atma-Poorna-Anubhava (Totalno samoostvarenje)**. Program je započeo svečanim indijskim euharistijskim slavljem, sa svim simboličnim gestama **dobrodošlice, pročišćenja i osvjetljenja indijske svjetiljke**.

Ashramski način života naziva se život pashalnog otajstva, gdje su pojedinci pozvani čeznuti za Bogom. Živi se integrirajući **Dhyana (Meditacija), Upadhesa (Upućivanje) i Seva (Služenje)**. U njoj konkretno živi **Jnanamarga, Bhakti Marga i Karma Marga (dio mudrosti, dio predanosti i dio služenja)**. Istina, tišina i svjesnost bile su ključne riječi, koje su u skladu sa svojim izazovima i zahtjevima. Već prvi dan nas je vrlo dobro vodio p. Louis, kako bi održao tišinu i samoću. Kako smo započeli svoje putovanje Ashram iskustvom, usredotočili smo se na smisao - imati iskustvo konačnog. Dobro usmjereni put nas je doveo na pravo mjesto. „**Naša su srca nemirna ukoliko ne počivaju u tebi.**“ Uzoran život svetih stvorio je u nama želju za susretom s Gospodinom u našem srcu. Svaki dan smo imale različite pouke, čitanja nad kojima smo razmišljale, pjesme i pisma različitih religija za našu meditaciju.

Tišina i mir omogućili su nam da postanemo svjesni Božje prisutnosti, dali su uvid i saznanje o sebi. Učenja o slobodi pomogla su nam da shvatimo da smo djeca Božja, a razgovor o posvećenom životu izazvao nas je da se dostojno pripremimo za njegovo poslanje i unio je u nas više jasnoće o redovničkom životu, što nas je dodatno prosvijetlilo da preispitamo sebe i proširimo svijest o stvarnosti svijeta uopće.

‘Nema smisla života, osim onog koji dajete svom životu, širenjem beskonačne energije.’ Ova izreka nas je prosvijetlila da cijenimo vlastite sposobnosti i potencijale. Zadnjeg dana dobili smo upute da učenik treba biti - konačan, univerzalan,

slobodan, potpun, bezuvjetan, radikalno i dragulj (orijentiran na cilj, osnažen i motiviran). Podnevna meditacija (Madhyam Sandhya) koju smo imali ispod smokve, orahovog stabla i u hramu blaženstava s našim Učiteljem, što je zaista bilo jedinstveno i dirljivo iskustvo sjediniti se s prirodom, s Bogom i okupljenima. Zamišljanje da sjedimo pored kapelice lotosa natjerala nas je da susretnemo Gospodina u dubini našeg srca.

Posljednjeg dana slavili smo pokorničku liturgiju i obred završne molitve. Tijekom molitve prisjetili smo se Božje dobrote proteklih deset dana programa i zahvalili smo mu na njegovoj prisutnosti tijekom naših različitih aktivnosti i na bogatom iskustvu zajedništva i sudjelovanja.

Naša mala nova saznanja su:

- **‘Atmapurna Anubhava’ znači samoostvarenje.** Kao ljudska osoba prvo moramo otkriti naše istinsko JA i trebali bismo razviti čežnju i želju za ujedinjenjem s vrhovnom stvarnošću - Bogom. Moramo otkriti svoje ja u velikom jastvu kroz svjesnost. Kvaliteta svjesnosti mjerilo je nečijeg duhovnog napretka, kad budemo u stanju osvijestiti sebe, bit ćemo poput Boga. Gospodinova svijest i svjesnost moraju biti nalik rijeci koja teče.

- **Naš krajnji cilj u životu je ostvarenje Boga.** Ljudska osoba je i ljudska i božanska; kad to netko shvati i njeguje, može postati dobra osoba.

- **Važnije je biti nego raditi.**

- **Mi dajemo smisao životu.**

- **U svakoj religiji postoji iskra stvarnosti i trebamo poštovati svaku religiju.**

- **Ovo Ashram iskustvo zaista nam je pomoglo da donesemo odluku voljeti tišinu, živjeti u svjesnosti prisutnosti Boga i voditi jednostavan životni stil; doživjeti Božju prisutnost u prirodi.** Volimo prakticirati kontemplaciju, jogu i usvajati sjedeće držanje pogodno za koncentraciju. Cijenimo indijska liturgijska slavlja.

Čuvajući lijepa sjećanja na Ashram, zahvalne smo sestri Marykutty, voditeljima i sestrama iz naše novicijske zajednice koje su nas podržale svojim molitvama i žrtvama.

Novakinje

Wilma, Sushma, Jennis & Maya

Iskustvo u Duhovnom centru Don Bosco u Bangalore - Indija

„Ti si me blagoslovio da bih ja postala blagoslov“

U mjesecu kolovozu sam imala toliko predivno iskustvo da sam ga mogla definirati kao blagoslovljeni trenutak. Zapravo, tijekom tečaja održanog u Duhovnom centru Don Bosco, sa svetim Pavlom sam molila: „Zahvaljujem svom Bogu svaki put kad se sjetim tebe, uvijek moleći s radošću za vas u svakoj svojoj molitvi“.

U programu su sudjelovala 32 redovnika iz 6 različitih zajednica: najveću skupinu predstavljale su Sestre svete Ane - Bangalore i Milosrdne sestre Marije Bambine, jedna sestra Uršulinka, jedan svećenik i brat otaca Marista, dvije sestre iz Šri Lanke, jedan pater salezijanac i ja.

Tako sam nakon 25 godina imala priliku sudjelovati na tečaju s međukongregacijskom skupinom, gdje je većina članova proslavila svojih 25 godina redovničkog života. Zapravo je to bio put obnove za sve nas, a posebno za mene.

Različite teme koje su se obrađivale bile su zanimljive i korisne, posebno za mene koja sam bila tu da se pripremim za novo poslanje u Novicijatu Družbe, kao što su duhovno vodstvo, psiho-seksualna integracija, posvećeni život, zajednička karizma i preobrazba. I druge su teme bile korisne za osobnu obnovu, moju preobrazbu i obnovu moga duha i duše.

Većina govornika bili su salezijanci, dobro pripremljeni i kvalificirani, kompetentni, s ogromnim znanjem! Sadržaji koje su nam ponudili

bili su uistinu obogaćujući, konkretni, praktični i korisni za naš današnji posvećeni život, a dali su i primjer kako iznijeti svoja pozitivna i negativna iskustva, potisnute osjećaje i neriješene probleme.

Tečaj nam je pomogao da postanemo pozitivniji, samouvjereniji, zahvalniji i da razvijemo samopoštovanje. Često dijeljenje u malim skupinama i u parovima pokazalo se vrlo korisnim za međusobno upoznavanje, podržavanje i ohrabivanje.

Prisjećajući se prošlog mjeseca, hvalim i slavim Gospodina zbog njegovih bezbrojnih blagoslova. Pratio me na mom unutarnjem putovanju kao

svjetlo i vođa. Obogatio me na svim razinama i dao mi hrabrosti dok se radujem p r e u z i m a n j u odgovornosti za Novicijat Družbe.

Koristim ovu priliku da zahvalim sestri Nadiji Coppa, Vrhovnoj poglavarici, i

članicama Vrhovne uprave što su mi ponudile ovu priliku. Hvala vam!

Zahvaljujem i sestri Mini Pallipadan, regionalnoj poglavarici i članicama Regionalne uprave što su mi pomogle odabrati tečaj i za podršku, ohrabrenje, ljubav i brigu. Hvala!

Zahvaljujem svim ASC-sestrama na ustrajnoj molitvi i podršci ovoj novoj inicijativi Novicijata Družbe koja će uskoro započeti.

Sa zahvalnošću i radošću

s. Mariamma Kunnackal, ASC

20 godina prisutnosti ASC u Bjelorusiji

26. kolovoza 1999., dvije Klanjateljice iz Poljske, s. Ewa Piwońska i s. Małgorzata Augustyn, prešle su granicu kako bi započele s djelovanjem u Dokszyceu, Bjelorusija. Stigle su zahvaljujući pozivu oca Jana F. iz reda Manje braće kapucina, i živjele su u maloj sobi otaca Kapucina koja je upravo sagrađena uz crkvu. ASC su poduzimale razne apostolske službe: katehezu, molitvene dane za djecu i mlade, pripremu odraslih za sakramente i rad u sakristiji.

Godine 2001. započela je izgradnja kuće koja bi služila ne samo kao stan za sestre, nego i kao centar za razne apostolske i obrazovne aktivnosti.

14. rujna 2003. kuću je službeno otvorio biskup Władysław Blin - ordinarij biskupije Vitebsk. Od tada je naša kuća bila domaćin različitih sastanaka, konferencija i molitvenih dana za djecu i mlade. Ubrzo nakon toga otvoren je i program poslije škole.

Trenutno u Dokszyceu rade tri sestre: jedna sestra iz Poljske, s. Małgorzata Augustyn, te dvije iz Bjelorusije: s. Hanna Dziatlik i s. Nadzieja Raczyckaja.

25. kolovoza zahvalile smo za 20 godina prisutnosti ASC u Bjelorusiji. Najvažniji trenutak bila je svečana euharistija, kojom je predsjedao biskup Alieg Butkiewicz, ordinarij biskupije Vitebsk. Tijekom homilije naglasio je vrijednost molitve Krvi Kristovoj koja ima veliku moć preobraziti, pročistiti i spasiti.

Bilo nam je veliko zadovoljstvo povodom ove proslave što su bile prisutne s. Bridget Pulickakunnel, vrhovna savjetnica, s. Ewa Kleps, regionalna poglavarica, i s. Bożena Matomisz, regionalna tajnica.

U Misnom slavlju sudjelovali su i generalni savjetnik Kapucina iz Rima, gvardijan iz Bjelorusije i patri iz obližnjih zajednica u Bjelorusiji.

Sveta misa obogaćena je pjevanjem zbora djece i odraslih. Prije blagoslova, s. Bridget zahvalila je župljanima i Kapucinima na suradnji i podršci. U svom govoru naglasila je veliku brigu za nova zvanja, posebno kad je rekla da među njima postoje ljudi koje Bog poziva na posebnu službu. Pozvala ih je da mole za nova zvanja, a obitelji potaknula da se ne boje darovati svoje kćeri Bogu.

Generalni savjetnik otaca kapucina, koji je bio provincijalni poglavar kad smo započele naše poslanje i suradnju, također je izrazio riječi zahvalnosti. Zahvalio je sestrama za njihov rad koji su požrtvovno obavljale. Podsjetio je da su sestre s radošću stigle u Dokszyce i nisu tražile utjehu, već su htjele služiti Bogu i bližnjemu.

Nakon Euharistije slijedio je kazališni program o svetoj Mariji De Mattias. Produkcija je ilustrirala njezinu kratku priču o pozivu, njezine aktivnosti i čuda koja je činila za života. Predstavljena je kao proročica svoga vremena, Žena Riječi. Ova predstava bila je popraćena plesom koji su izvodili mladi i djeca župe.

Srdačne i iskrene riječi zahvale i cvijeće koje su darovali župljani i mladi bilo je ugodno iznenađenje za nas, zajedno s prezentacijom o našem poslanju u Bjelorusiji te velika i ukusna torta.

Ovaj dan bio je ispunjen radošću i zahvalnošću za sve darove i milosti koje nam je Bog dao u ovih 20 godina.

Kroz prisutnost sestre Bridget koja je došla iz Rima i sestara koje su došle iz Poljske, osjećale smo se u zajedništvu s cijelom našom Družbom.

Želimo zahvaliti i sestri Nadiji Coppa, Vrhovnoj poglavarici, na njezinu sjećanju i molitvi, kao i na divnoj ikoni Majke Božje koju je ovom prilikom poklonila našoj zajednici.

**s. Nadzieja Raczyckaja, ASC
s. Hanna Dziatlik, ASC**

„Amazonija: Novi putevi za Crkvu i za integralnu ekologiju“

6. - 27. listopada 2019.

Ljudi su dio ekosustava koji olakšavaju odnose koji daju život našem planetu; stoga je briga o tim ekosustavima od ključne važnosti. I to je temelj za promicanje dostojanstva ljudske osobe i općeg dobra društva i brige o okolišu. Pravi ekološki pristup uvijek postaje socijalni pristup; on mora integrirati pitanja pravde, rasprave o okolišu, kako bi čuo i krik zemlje i krik siromašnih. To je ono što papa Franjo naziva integralnom ekologijom.

Amazonija obuhvaća regiju od 7,8 milijuna četvornih kilometara. Uključuje teritorij kojemu pripada devet različitih država: Brazil, Bolivija, Peru, Ekvador, Kolumbija, Venezuela, Gvajana, Surinam i Francuska Gvajana. To je najveća prašuma (5,3 milijuna četvornih kilometara) na svijetu i nezamjenjiv je izvor slatke vode, kisika i biološke raznolikosti planeta.

Amazonija je zdrav teritorij u svojoj dugoj i

plodnoj povijesti. Međutim, s mobilnošću ljudi, uz nekontroliranu invaziju zagađujućih industrija s obzirom na uvjete klimatskih promjena i potpune ravnodušnosti tijela javnog zdravstva, pojavile su se nove bolesti. Model razvoja usredotočen isključivo na ekonomsko iskorištavanje šuma, rudarstva i ugljikovodičnih bogatstava Pan-Amazonije utječe na zdravlje bio Amazonije, njenih zajednica i cijelog planeta.

Amazonski glasovi pozivaju Biskupsku sinodu da pruži novi odgovor na različite situacije i potraži nove putove koji omogućuju Kairos za Crkvu i svijet. Mi, Klanjateljice Krvi Kristove, osjećamo odgovornost podržati ljude Amazone i Sinodu našim molitvama. U tu svrhu prilažem molitvu. Svaka zajednica može naći vremena za molitvu na ovu posebnu nakanu.

MOLITVA U PRIPREMI ZA SINODU O AMAZONIJI

Gospodine, pomози svojoj Crkvi
da čuje narod Amazonije
i da zajedno odgovore na uništavanje
s kojim se susreću i ljudi i priroda.
Amazonija u svojoj svojoj biološkoj raznolikosti
i kulturnom bogatstvu
je „ogledalo cijelog čovječanstva“.
Da bismo ju mogli zaštititi, svi moramo unijeti promjene - unutar sebe,
naših država
i unutar Crkve.

Dok smo na putu,
Laudato Sí stoji pred nama,
kako bismo bili svjesniji
ekološke i kulturne krize
Amazonskog bazena,
i da naučimo kako biti bolji čuvari i upravitelji stvorenja.
Možemo hrabro stati
protiv nepravde, uključujući:
gubitak teritorija,
iskorištavanje,
prijetnje biološkoj raznolikosti
i nametanje
kulturnih i ekonomskih modela
koji su nepoznati u životu
starosjedilačkih domorodačkih naroda.

Uči nas kako slušati duboko,
djelovati pravedno,
voljeti nježno
i ponizno hodati ovom zemljom.

Amen

Osim recikliranja ... Kako zaštititi okoliš

Institut Predragocjene Krvi (IPS) iz Barija, Europska dvojezična škola, cijelu školsku 2018./2019. godinu pratio je učenike Dječjeg vrtića, Osnovne škole i 1. razred Gimnazije, kako bi promišljali, proučavali i produbljivali aktualnu i hitnu temu EKOLOŠKE ODRŽIVOSTI. Mnogo inicijativa i intervencija nastavnika i stručnjaka pomoglo je našim učenicima da budu bliže zemlji, smatrajući ju ne maćehom već „sestrom s kojom dijelimo svoje postojanje i kao prekrasnom majkom koja nas prihvaća u svoje naručje“ (LS 1).

Potrebno je kopati dubine prirode kako bismo ponovno našli ljepotu tajnovitosti i povratili poštovanje stvaranja, gdje smo mi samo Božja stvorenja.

Bilo je zanimljivo razgovarati s djecom o biološkoj raznolikosti, odgovornoj uporabi vode, brizi za okoliš, važnosti odabira prehrambenih proizvoda, teritorijalnosti, ekosustavu ...

Poseban prostor posvećen je Laudato Si pape Franje, koji je zahvaljujući intervenciji monsinjora Giancarla Bregantinija, pitao roditelje i djecu.

Među „ciljevima“ koje smo postavili izravnom obrazovnom aktivnošću, kroz snažnu uključenost u školski svijet, produbljivanje problema zaštite okoliša, poticanje osjetljivosti djece i mladih da postanu protagonisti iskustava u neposrednom dodiru s prirodom. Sadnja drveća bila je korak u budućnost nas suradnika i graditelja zajedničke kuće.

Poseban pogled usmjeren je na zdravlje, osobno blagostanje i dobrobiti čovječanstva radi uklanjanja siromaštva i gladi u svijetu. Život zaslužuje našu pažnju od začeca do prirodne smrti i važno je odgajati nove generacije da budu od pomoći novorođenom životu i da sačuvaju djelić „vrta“ čak i onima koji će doći nakon nas.

Svjedočenje Grete Thunberg aktiviralo nas je na dan „Petak za budućnost“, velike mobilizacije protesta protiv klimatskih promjena, stvaranja plakata i postera na naš prijedlog o dobru za naš planet. „Klimatska kriza je najveća kriza s kojom se čovječanstvo suočilo. Ako sada ne učinimo ništa, propali smo. Mislila sam - kaže Greta - da kad odrastem, želim preispitati prošlost i reći: Učinila sam što sam mogla u to vrijeme i imam moralnu

obvezu učiniti sve što je moguće.

Prvi razred Srednje škola Instituta Predragocjene Krvi u Bariju, završio je nastavu 12. lipnja završnim događajem u kazalištu Instituta. Događaj je bio dobra prilika da s učenicima, roditeljima i prijateljima pronađemo značajne faze koje su tijekom godine naši učenici doživjeli postajući važni i posebni čuvari stvaranja. Ustvari, s obzirom da će 2020. plastika biti zabranjena širom svijeta, svi studenti IPS-a započeli su, uz pomoć učitelja, uklanjanje plastičnih boca, intenzivno koristeći boce za vodu; sastanci sa stručnjacima za hranu učinili su ih sve odgovornijima za zdravu i ekološki prihvatljivu prehranu ... Zanimljiv je bio intervent sestre Rani Padayattil (ASC), članice CIS-a. Njezina stručnost u temama pravde, mira i zaštite stvorenoga snažno je potaknula sve prisutne. Bilo je lijepo podijeliti koliko se Klanjateljica Krvi Kristove bore za očuvanje „zajedničke kuće“.

„Hvaljen budi, Gospodine moj, po sestri i majci nam Zemlji. Ona nas hrani i nosi, slatke nam plodove, cvijeće šareno i bilje donosi.“ - poziv je svetog Franje Asiškog u Pjesmi stvorova, a naglasak na pohvali je potvrda globalnog pristupa kojeg se svatko od nas mora držati prema Majci Zemlji. „Mi sami“ smo „zemlja“(usp. Post 2, 7) i „naše vlastito tijelo sastoji se od elemenata planete, njen zrak je onaj koji nam daje dah, a voda nas oživljava i obnavlja“(LS 2).

s. Francesca Palamà, ASC

Rođendani: Slavimo život!

30 godina

s. Fátima Euriza VT Mário Gomes 24. 10. 1989. Spagna

40 godina

s. Ljubica Radovac 21. 10. 1979. Zagabria

70 godina

s. Vicki Bergkamp 20. 10. 1949. SAD

80 godina

s. Patrizia Tagarelli 05. 10. 1939. Italija

s. Bianca Lorusso 23. 10. 1939. Italija

s. Rosa Tolve 24. 10. 1939. Italija

s. Eileen Dehner 26. 10. 1939. USA

100 godina

s. Maria Novelli 15. 10. 1939. Italija

Preselile su se u kuću Očevu

05. 09. 2019. **s. Thomasine Stoecklein** SAD

22. 09. 2019. **s. Teresa Perinelli** Italija

27. 09. 2019. **s. Benigna Schurtenberger** Schaan

Međunarodno Glasilo
Klanjateljice Krvi Kristove

„Na tvoju riječ..“
Lino, Piro

Međunarodno glasilo
Klanjateljice Krvi Kristove
Vrhovna uprava
Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma
Godina XXI. - br. 9, listopad 2019.

Uredništvo:
Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Prijevod
s. Klementina Barbić - hrvatski
s. Betty Adams - engleski
s. Martina Marco - kiswahili
s. Bozena Hulisz - poljski
s. Clara Albuquerque - portugalski
s. Miriam Ortiz - španjolski
s. Johanna Rubin - njemački